

Доктор наука који је омогућио да пијемо чисту и здраву воду са чесме

По плановима др Јордана Живковића, из „Водовода“, осамдесетих година изграђен је највећи број рени бунара у које се скупљају подземне воде, а потом укључују у водоснабдевање

Ненад Врвић и Урош Урошевић

Београђани, за разлику од становника многих градова не само у Европи већ и у свету, пију здраву воду са чесме. Систем водоснабдевања престонице пре четрдесетак година поставио је Јордан Живковић, први доктор наука у „Водоводу и канализацији“. Својим пројектима омогућио је да чисте воде у изобилју буде и за наредне генерације. Јордан Живковић напустио је овај свет пре месец дана, у девдесетој години, али његови радови и искуство од непроцењиве су вредности не само за „Водовод“, из кога је пре двадесетак година отишао у пензију, већ и за престоницу.

По плановима др Живковића и његовог блиског сарадника Гргура Радовановића, осамдесетих година изграђен је највећи број такзваних рени бунара у које се скупљају подземне воде, а потом укључују у водоснабдевање.

– У престоници имамо 99 рени бунара. Од тог броја, др Живковић је учествовао у изградњи њих седамдесетак. Рени бунари функционишу и дан-данас и вода из њих се користи, без обзира што имамо две фабрике за прераду површинске воде. Јордан је поставио систем за искоришћавање подземних вода, али водио и усмеравао највеће инвестиције када је реч о изградњи објеката на водоизворишту. У његово време изграђено је две трећине рени бунара. Био је и највећи поборник заштите водоизворишта, нарочито Макишког поља и леве обале Саве који су сада нажалост грађњом угрожени – напомиње Светозар Веселиновић, директор ЈКП „Водовод и канализација“.

О томе шта је све учинио за београдски водовод најбоље зна Гргур Радвановић, техничар са којим је

Живковић радио и друговао тридесет година.

– Он је био човек будућности. Све што је радио било је на светском нивоу, тачно и прецизно. И све је, наравно, морало да се уради без поговора. Извлачења није било. Људи су га поштовали, не из страха што им је био надређени, већ зато што се од њега могло много научити, не само о послу, већ и људским вредностима – прича са сетом Радовановић.

Највећи број хидрогеолошких истраживања у граду урађен је од 1970. до 1975. године када је тај посао био поверен др Живковићу. Тада је постављено 2.700 такзваних геоелектричних сонди, урађено око 2.000 бушотина, и око 1.000 анализа физичко-хемијског састава подземних вода...

Извршена је чак и процена резерви подземних вода у приобалном подручју Саве, не само до 2.000 године, већ и наредних неколико деценија. Јордан Живковић био је човек који је први скренуо пажњу на потенцијалну опасност од некадашње хемијске фабрике „Прва искра“ Барич.

У „Водоводу и канализацији“ Јордан је радио од 1963. године, а његове младе колеге о њему и даље говоре с пијететом.

– Студија посвећена формирању хидрогеолошких колектора коју је урадио 1975. представља сублимацију свих истраживања те врсте, али и основу за сва даља испитивања – објашњава хидрогеолог Урош Урошевић.

Добитник Повеље за развој хидрогеологије

Јордан Живковић добитник је Повеље за допринос развоју хидрогеологије Југославије 1997. Његов рад објављен је у Монографији зборних радова „100 година хидрогеологије у Југославији“ – 1997, а једна од дисертација налази се у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“. У Савезном заводу за патенте СФРЈ (Србије) регистровао је и свој хидрогеолошки технички патент.

Животни век провео је уз супругу и колегицу Десанку.

– Мама и тата су заиста цео свој живот посветили послу и истраживањима. Радиле су то заједнички с пуно међусобног разумевања и љубави, у граду у коме су се и заљубили. Расла сам између пројеката, папира, анализа и комада стена и минерала које су доносили са терена. Још као малој били су ми блиски изрази као што су рени бунар, бушотина, пијезометар... – објашњава ћерка Весна.

Покојног др Живковића упознао је за живота Ненад Врвић, шеф одељења развоја изворишта.

– Живковић је већ био у пензији када сам ја почео да радим, али како је волео да каже, није отишао у „мировину“. Позвао ме на кафу јер је хтео да се упозна с младим људима и оним чиме се они баве у „Водоводу“. Састали смо се и причали о пословима које је радио, нарочито о изворишту. Пренео ми је тада своја искуства и запа-

Др Јордан Живковић

жања и људски понудио своју помоћ – каже Врвић.

Према речима Светозара Веселиновића, радовима др Живковића у „Водоводу“ се поново враћају.

– Имао две савремене фабрике које прерађују савску воду, али имајући у виду да је она међународна река чији је квалитет сада трећег степена, окренемо се полако поновном искоришћавању подземних вода – истиче Веселиновић.

Бранка Васиљевић